

RISTO SANTALAN RAAMATTUTUNTI RADIO PATMOKSESSA 18.5.klo 11.00-12-00

(nettikuva)

RISTO SANTALA
18.5.1929 – 26.9.2012

Tietoja

Kuvaus

Risto Aleksi Santala oli suomalainen rovasti, teologian kunniatohtori ja kirjailija. Santala opiskeli teologiaa Helsingin yliopistossa ja hänet vihittiin papiksi vuonna 1953. [Wikipedia](#)

Syntyi: 18. toukokuuta 1929, [Helsinki](#)

Kuoli: 26. syyskuuta 2012, [Heinola](#)

Kirjat: [The Messiah in the Old Testament in the Light of Rabbinical Writings](#), LISÄÄ

1

Kasetilta kirjoitti ja teh.Väinö Hotti

Kuitenkaan anteeksiantamus ei ole mikään itsestään selvyys. Ja aina kun me koemme ”uudelleen alkamisen armon”, se on UUSI OIKEUDENKÄYNTI. Jesajahan sanoo:

”Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi” (Jes.1:18).

Siinä on tuollainen ”oikeudenkäynti”. Me koemme, että Hän on täynnä **armo**a ja **totuutta**. Ja se on kipeä asia. Mutta Hän on TÄYNNÄ ARMOA! Ja me saamme alkaa alusta. Muuan ensimmäisistä hengellisistä kirjoista, jos ei ensimmäinen oli Frank Mangsin ruotsalainen kirja ----- suomeksi: HÄN ALKOI UUELLEEN. Kysymys on siitä, että saisimme sen armon, että alkaimme uudelleen. Kysymys on siitä, että keskeneräinen ja epäkypsä ja pyhittämätön Jumalan oma saa alkaa uudelleen.

Monasti nuoret tulevat ja sanovat hädissänsä, että minun isäni ei ole vielä uskossa, minun veljeni ei ole uskossa. *”No kauankos sinä olet ollut uskossa?”* *”No jo kolme viikkoa.”* – Kuule, Jumalan työ on ehkä vielä kesken niin sinun kohdallasi kuin isän kohdalla. Me tarvitsemme aina vain sitä, että suostuisimme taipumaan Jumalan käden alle, ja olemaan siinä hiljaa Hänen edessään. Sitä täällä Syvennyspäivillä myöskin opetellaan.

Tämä uudelleen alkaminen ei ole mikään ”itsestään selvyys”. Me ihmiset olemme usein niin kärsimättömiä, että se on ikään kuin ”kerralla poikki”, eikä seitsemän kertaa seitsemäkymmentä kertaa, niin kuin pitäisi. Hän on TÄYNNÄ armoa. Ihan TÄYNNÄ. Ja Hänen TÄYDEYDESTÄÄN me epätäydelliset olemme saaneet ja ”armoa armon päälle”. Mutta se ei ole HALPAA ARMOA. Ja aina, joka kerta kun me vastaanotamme anteeksiantamuksen, siinä on ”sisäinen oikeudenkäynti”: TULKAA JA KÄYKÄÄMME OIKEUTTA KESKENÄMME.

Ajattelen, että ottaisin kolme asiaa esille tästä uudelleen alkamisesta. Tämä mahdollisuus perustuu JUMALAN OLEMUKSEEN. Se on ”ensimmäinen asia”. Jo VT:n Jumala on ARMON JUMALA. Ehkä eniten profeettakirjallisuudessa ja Psalmeissa korostuu tuo 2. Moos.34. oleva kokemus: kun Jumala kulki Mooseksen ohi, niin kuin Hän kulkee ohitse ja pysähtyykin: ”**Ja hän kuuli äänen**, joka huusi; ja tässä on ARMON HYMNI. Siinä on viisi erilaista tapaa puhua armosta. Siinä on kolme eri synty-sanaa: HÄN ON ARMOLLINEN, JA LAUPIAS JA PITKÄMIELINEN JA SUURI ARMOSSA JA USKOLLISUUDESSA. Oikeastaan hebreassa: ARMOSSA JA TOTUUDESSA.

– Ja siihen liittyy tuo kuva Jeesuksesta: **Hän on täynnä armoa ja totuutta. Siinä on sana --- TOTUUS.** Suuri armossa, ja uskollisuudessa taikka totuudessa. Hän joka antaa meille synnit anteeksi, pahat teot ja rikokset.

Mutta nyt tarkkaavainen lukija muistaa, että sillä hän on jatkonsa. Kerran televisiossa synagoogan esimies POLOTOWSKI valitti sitä, että suomalainen Raamattu on niin ”kostonhimoinen”. Kun sitten täällä sanotaan, että **Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot.** Tämä on hyvä nähdä, että tässä on tämä JUMALAN PYHYYS. Mutta miten tämä on ymmärrettävä? Tämä uusi raamatunkäännös on kääntänyt tämän näin, että ”JUMALA PANEE VASTAAMAAN ISIEN PAHOISTA TEOISTA”. --- ---- Kun tuota kääntää, ehkä sen voi mainita tuon armon ylistyksen taustan ”*Hän ei puollusta syyllistä*”, sanoo ranskalainen käännös. Englantilainen: ”*Ei hän puhdistaa syyllistä*”, saksalainen. ”*Hänen edessään kukaan ei ole syytön*”. Hebrealaisessa raamatussa: ----- ”*Puhdistamalla ei puhdistaa*”. Toisin sanoen: VIISINKERTAINEN

JUMALAN ARMO ERI TAVALLA SANOTTUINA. Kolmea eri syntisanaa käyttäen.

Korostaa tuota Jumalan armoa. Hän on TÄYNNÄ ARMOA – jo VT:n Jumala. Mutta Hän tahtoisu PUHDISTAA. Hän jättää puhdistamatta, jos me emme ota vastaan tuota armoa, aivan henkilökohtaisesti. Sen tähden uusi käännös puhuu siitä, että PANEE VASTAAMAAN isien pahoista teoista.

3

Tämä on ARMON HYMNI, Hän täynnä ARMOA JA TOTUUTTA. Voin vain noin luettelonomaisesti mainita, että suomalainen kirkkoraamattu, joka on hyvä, eräs parhaita, mitä löytyy; sikäli kun ajattelee alkukieltä, suomalainen käyttö 8 eri sanaa, jotka suomessa on pantu KOSTAMISEKSI. Siellä on sana PANEE VASTAAMAAN, eli KIRJAA oikeastaan. ---- eli TASAA. Jumala on oikeamielinen, hän TASAA elämänannit oikeamielisesti. MAKSAA ----VAATIA ikään kuin tilille. Sana SOVITTAAKIN on käännetty sanalla KOSTAA. ----KOSTO on PALAUTE: ”niin kuin metsään huutaa, niin se vastaa”. Taikka sana LEPYTTÄÄ ---- ei siinä kostosta ole kysymys. Ja ASETTAA VASTUUSEEN.

Ja nyt rakkaat ystävät, VT:n Jumala on jo ARMON JUMALA! Ja on ihmeellistä, että VT:ssa on hyvin vähän, yhden käden sormilla ilmaistu, että JUMALA RAKASTAA. Niin vähän. Mutta siellä on satoja ja satoja kertoja sana ARMO. Viisi erilaista tapaa ilmaista Jumalan armo. Sillä me emme ansaitse tuota armoa. Sinäkin istut siellä ”tumput suorina” ja torjuntavälineistö on siellä takana – kun ei nyt osuisi arkaan kohtaan. Et tahtoisu ottaa vastaan. Meidän tulee ottaa vastaan. Sillä jos emme ota vastaan viisinkertaista armoa, Hän panee vastaamaan. Ei Jumala ole KOSTONHI-MOINEN. Kahdeksas sana kostamisesta ”Minun on kosto” sanoo Herra. Se koskee Jumalaa, se kaikkein ankarin. Muutoin kysymys on OIKEAMIELISYYDESTÄ.

Rakkaat ystävät, Hän on TÄYNNÄ ARMOA! Auto oli täynnä Jumalan armoa kun tänne ajoin. Ja se riittää PAPINKIN synnit sovittamaan ja peittämään. Siitä on kysymys.

Ja uudelleen alkaminen perustuu tähän Jumala-kuvaan: että MINÄ SAAN ALKAA ALUSTA. VT puhuu jo tästä.

Kun sitten katselemme toisesta näkökulmasta UUDELLEEN ALKAMISTA, niin on merkillistä huomata, että VT:n Messias - ajatus, Messias - ennustuksetkin oikeastaan kuvaavat ”uudelleen alkamista”. Kansallisella tasolla, ja myöskin yksilöllisellä tasolla; sekin unohtuu hyvin usein.

Jäännös palajaa jälleen. Siitä oli puhe profeettakirjoissa, ja kun täällä mainittiin VT:n ehkä vanhimpia profeettoja, niin Aamos 780 – 740 ennen Kristuksen syntymää vaikuttanut profeetta, niin siellä puhutaan myöskin Messiaasta, ja ensin puhutaan: minä käsken ”seuloa” Israelin heimoa ja sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan, ja ennen sitä hän antaa ”**Herran sanan kuulemisen nälän**”.

Tämä on eräs keskeisimpiä Messias – ennustuksia. Kansallisella tasolla, mutta myöskin yksilön tasolla Jumala toimii niin, että tulee ”merkillinen Herran sanan kuulemisen nälkä ja jano”. Nuorella ihmisellä; ei voi olla tulematta kirkkoon; vanhemmalla: sama juttu. Ja sitten, kun kaikki on sortunut, Jumala jälleen pystyttää tuon sortuneen majan – ja saa **alkaa alusta**. Tähän perustuu VT:n Messias – ajatus. Ja siitä syystä on kuusi, seitsemän erilaista sanaa VT:ssa, jotka ilmaisevat juuri saman ajatuksen **alkamisesta**. Merkillisiä sanoja, joita käytetään Kristuksesta VT:ssa: vesa, juuri, verso; niitä on monenlaisia ja **hinnon**– maasta imenväinen kasvi, ja muita tällaisia. Täällä on joku israeliläisyyssana mukana.

Ystävät, kaikki alkaa alusta. Tuo puu on ”lyöty”, Israelin heimo on lyöty ”maahan asti”; ja siitä alkaa **uusi elämä**. Taikka ”latvalehvä” Hesekielin kirjasta, siitäkkin on kaksi sanaa. Jumala ”taittaa lehvän pois”. Istuttaa sen uudelleen Pyhään maahan. Ja näin alkaa UUSI ELÄMÄ. Ja Messias – ajatus, Messias – ennustukset perustuvat siihen, että Kristus antaa meille UUDEN TILAISUUDEN alkaa alusta. Niin että **särjetty, murtunut ja maahan lyöty ja poljettu ihminen** saa alkaa jälleen. Siitä on kysymys.

Jesajahan, jo 700 – vuotta ennen Kristuksen syntymää käytti näitä sanoja: virpi, vesa ja juuri. Jes.11:

”Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi ja vesa versoo hänen juuristansa.”

Me ymmärrämme tämän teoreettisesti. Mutta mitä se merkitsee käytännössä?

Muistan vuonna 1968, kun meillä heprean kielisen koulun työ käytännössä päättyi, ja se oli kipeätä, hyvin kipeätä ja tuli kutsu Helsingin raamattukoulun oppilaaksi; lupasin tulla seitsemäksi (7) laihaksi vuodeksi – ja tulin.

Ja silloin oli siinä tammikuussa merkillinen lumipyry, yksi voimakkaimmista. Illalla olin parvekkeella jonkin juutalaiskristityn kanssa puntteja nostamassa. Ja sitten nuuhkaisin ilmaa ja sanoin hänelle hebreaksi: ”*Tunnen lumen tuoksun.*” Hän sanoi: ”*Profeetta olet, jos täyttyy.*” Ei se joka vuosi tule se lumi. Usein on monia vuosia välissä. Ja minua kiusasi se. Mentiin kokoukseen, tulin myöhään kotiin ja menin nuuhkaisemaan – ja enkä tuntenut. Ja aamulla kello 5 aivan kuin kivääri olisi ammuttu siinä pihapiirissä ja heräsin ja menin katsomaan: oli **puoli metriä lunta parvekkeella!** Naapurin puutarhan ehkä saarni-sukuinen puu oli keskeltä mennyt poikki – ei kestänyt lumen painoa ja törrötti siellä – siitä se kiväärin laukaus, sähköt menivät poikki ja kaikki. Siellä on aina koulusta vapaata kun tulee lunta. Olen Suomessakin ehdottanut ihan samaa sääntöä: olisi aina vapaata kun ulkona on lunta.

Mutta miten ollakaan, sitten lumi sulii – kolmen päivän sisällä. Ja naapurin pihalle tuli arabi aivan uuden moottorisahan kanssa ja tuon törröttävän puun hän katkaisi pään korkeudelta uudella moottorisahalla ja minä sanoin vaimolle parvekkeella: ”*Isä opetti tekemään hyvin lyhkäiset kannot*”.

Sitten tuo mies otti vielä sellaisen ison LIHAKIRVEEN. Se ei ollut suomalaisen miehen mielestä kirves, ja haavoitti sitä runkoa. Nyt se on tullut ihan ”hulluksi”, ajattelimme. Kului kolmisen viikkoa, neljä viikkoa – ja kevät tuli. Ja eräänä päivänä vaimo sanoi: ”*Tule katsomaan!*” Kuulkaas, niistä haavoista alkoi uusi elämä! Uudelleen alkaminen merkitsee sitä, että jos ajattelemme Messias – ajatusta ja Iisain kantoa, että tuo heimo on lyöty ”maahan asti”. He ovat toivottomia – ja siitä kannosta kasvaa ”toivon vesa”, ja meidän kodallamme usein sitä, että meidät on ”katkaistu” jollakin tavalla ”ambutoitu sisäisesti”. Ja sitten on vielä ”haavoitettu”. Ja kuulkaas: Jumalan elämä alkaa ”tällaisesta maaperästä”.

Uudelleen alku merkitsee ”uuden elämän alkua”. Ja sentähden täällä on kahdeksankin heprealaista erilaista ilmausta juuri tästä samasta asiasta.

Näitä ”juuri-sanoja” ja latvalehvä-sanoja”. Meidät ”taitetaan”, meidät ”murretaan”, meitä ”haavoitetaan” – jotta uusi elämä saisi alkaa.

Tyttäreni huomasi tuon läksyn siellä pihalla ja sitten kun hän meni naimisiin ja meillä oli hyvin arvokas kukka. Siinä oli yksi ainoa runko, ja häntä vähän vannotettiin, että KASTELETHAN. No se kuoli, tietenkin. Ja sitten hän muisti tuon opetuksen ”haavoista”. Ja isän opin mukaan hän meni ja ”leikkasi” sen kukan; se oli vain sellainen varsi enää, joku arvokas kukka. Ja sitten hän veitsellä pani haavoja siihen ja pani ”tumpun” päähän. Ja miten ollakaan – se kukka **alkoi uuden kasvun**.

Tahtoisin sanoa sinulle, että monasti elämä kulkee ihan ”maahan asti”. Ja vielä saa KIRVESTÄ PÄÄHÄN! Mutta Hän on TÄYNNÄ ARMOA! Hän antaa UUDEN TILAISUUDEN! Ja tämä perustuu JUMALA-KUVAAN; Hän on armollinen, laupias. Tämä perustuu Messiaaniseen toivoon, kristilliseen toivoon, joka meille on annettu. Ja niin siitä ”maahan lyödyistä” alkaa uusi ”toivon oras”. Oikeastaan kun me katsomme Raamatusta Jumalan toimintamenetelmää niin näin on, että meitä riisutaan. Ja kun ajatellaan esimerkiksi tulevaa Israelin uudistusta, sekin perustuu samaan asiaan. Danielin kirjassahan se on sanottu, siellä 12. luku:

”Ja kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät” (Dan.12:7). ”siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi” (12:1).

Siinä on sanonta, kun ”pyhän kansan voiman käsi on murrettu”, silloin kaikki nämä tapahtuvat. Ja on useampia hyvin vanhoja lähteitä, joissa oppineet kuvaavat Messiaan tuloa ja sanovat, että Jumala painaa heidät alimpaan alennukseen ----- alimpaan alamäkeen, ja silloin he kääntyvät Jumalan puoleen, ja niin kuin ruusu kääntää nuppunsa auringon puoleen, niin minäkin käännyin kansani puoleen, kun he sydämessään kohottavat katseensa minuun.

Tämä on se Messias - salaisuus, Kristus - salaisuus. Ja sen tähden on hyvä nähdä, että yksityisen kohdalla Jumala ”taittaa” Jumala ”riisuu” hän ”tyhjentää” monesta, monesta asiasta. En tietä, onko täällä sellaista ystävää, joka on tämän kokenut. Jobin kirjassa sanotaan näin, että:

”Hän on riisunut minulta kunniani”.

Kuulkaas, kun ihminen pettyy itseensä, joka on ikävä asia. ”Hän on riisunut minulta kunniani.” Kun on ”vararikko”. Ja on joutunut siinä vetämään muitakin vähän siihen yhteiseen kurimukseen. Ja kun on ”menettänyt kasvonsa”, on menettänyt kunniansa, on kipeä läksy, ja monen miehen läksy, ja monen yrittäjänaisen läksy meidän aikanamme.

Miten alkaa tässä tilanteessa alusta? Onko niin paljon nöyryyttä, että todellakin kykenee alkamaan aivan nolla (0) tilasta? Hän jättää jäljelle ”vaivaisen ja kurjan” kansan; he huutavat avuksi Herran nimeä. Ja tuossa muuten Danielin kirjan kohdalla oppineet sanovat, että Herra armahtaa palvelijoitaan **”koska hän näkee, että heidän voimansa on poissa ja kaikki tyynni on lopussa”** -----kaikki on nollitettu ja pysäytetty. Onko meillä sellaista nöyryyttä, että kun Iisain kanto on lyöty lähelle maata ja kun sitten vielä on ”näytetty kirvestä” sille, että jaksamme uskoa: tästäkin vielä päästään! Ja että Hän antaa TULEVAISUUDEN JA TOIVON! Ja että UUSI ELÄMÄ ORASTAA siitä rikkimenneestä ja aivan mahdottomasta tilanteesta. Ja kun meidät tyhjennetään kunniaasta, siinä voi olla joku viisaus. Omista luuloista kun otetaan pois. Jeesus sanoi:

”Kuinka te voitte uskoa, te, jotka etsitte kunniaa toinen toiseltanne.”

Ihminen saattaa olla hyvin terve, mutta hän voi olla ”kunnian kipeä”. Ja se tauti ei lähde edes ASPIRIINILLA. Siinä tarvitaan parempia lääkkeitä. Kun Jumalan käsi koskettaa ja ”tyhjentää”, voi tapahtua ihme. Mutta se merkitsee myöskin sitä, että me JOUDUMME TEKEMÄÄN PARANNUSTA SYNNIÄ! Jeremian kirjassa on tällainen kohta, jonka eteen olen joskus joutunut, Jer.48:11:

”Surutonna on Mooab ollut nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä; ei sitä ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole pakko-siirtolaisuuteen vaeltanut. Sentähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut” (Jer.48:11).

Etelässä, kun monta kertaa kaivossa on pikkuinen ”oma maku”, kun ne kaivot ovat ”sadevesikaivoja”, jossa otetaan se vesi katolta. Mitä emännät tekevät? He ottavat SAVIASTIOITA. Panevat ensimmäiseen; siinä se on ikään kuin ”jääkaapissa”, koska saviastia hengittää. Siinä se saa olla

jonkun aikaa. Sitten se tyhjennetään toiseen astiaan ja kolmanteen astiaan. SIITÄ MENE SEN OMA MAKU!

Ja voi olla, että meissä on niin paljon sellaista SAKKAA, olemme levänneet rauhassa SAKKAMME PÄÄLLÄ, ja siksi, kun se ”velloo siellä sisimmässä”, niin me emme aina oikein ”hallitse tilanteita”.

Täällä on vähän samanlainen kuva Sefanjan kirjassa, Sef.1:12:

”Siihen aikaan minä tutkin lampuilla Jerusalemin ja rankaisen ne miehet, jotka rauhassa makaavat pohjasakkansa päällä ja sanovat sydämessään: ”Ei Herra tee hyvää eikä pahaa” (Sef.1:12).

Alkukielessä sanotaan siitä vähän toisella tavalla: ----- **”Jähmettyvät hiivansa päällä.”** Syntihän on aivan kuin HIIVAA. Pääsiäisenä puhdistetaan juutalaisissa kodeissa kaapit leivän murusista. Siinä mennään myöskin vaimon kaapin lokeroon, jossa on myöskin kauneudenhoitovälineitä, jos on happamia, nekin kaikki heitetään pois.

Kaikki hapan pois. Se puhuu ”synnin hapatuksesta”. Ja jos me olemme ”pohjasakkamme päällä”, jos me haudomme ”katkeruutta”, olemme itsemme ”nurkujia”, kohtalomme ”nurkujia”, ja kokoajan kierrämme itsemme ympärillä – ei siitä hyvää tule. Tuo astia pitää HUUHTOA! Ja Jumala usein tyhjentää ”astiasta astiaan”, ja näin jotakin uutta tulee elämään. Toisin sanoen, Hän saattaa ”taittaa”, Hän saattaa ”leikata”, Hän saattaa ”haavoittaa”, Hän saattaa ”tyhjentää”. Ja silloin meille kuuluvat Jumalan lupaukset; Hän PUHDISTAA tällä tavalla omansa. SAAMME ALKAA ALUSTA! Mutta se merkitsee kyllä SYNTIEN TUNNUSTAMISTA! Siitä on kysymys! Seon sakan poistytymistä, joka velloo siellä sisimmässä. Se merkitsee HENGELLISTÄ LEIKKAUSTA. Pappinaakaan ei voi olla jos on yksikin HOITAMATON asia! **Jos lähtee kotoa niin, että on unohtanut ottaa PUOLINELSSONIN vaimonsa kanssa.** Se on sellainen ”painiote” – miehet tietävät, niskasta. On vaikea tehdä työtä, jos lapsen kanssa asiat eivät ole kunnossa, on vaikea keskittyä Jumalan valtakunnan työhön. Me emme voi koskaan kasvaa syntienanteek-siantamuksen ohitse. Aina on kysymys siitä, ettei mikään ”katkeruuden juuri” pääse elämään. -----

Se merkitsee jokapäiväistä UUTTA ALKAMISTA. Ja kuulkaas: HÄN ON TÄYNNÄ ARMOA! Se täyttää KOKO AUTON! Se täyttää KOKO KODIN! Se täyttää KOKO SYDÄMEN! Ja siinä HUUHTOUTUU KATKERA MIELI! Jeesuksen veri puhdistaa SYNNISTÄ JA SYYLLISYYDESTÄ! Ja uusi alkaminen merkitsee ANTEEKSIAANTAMUSTA.

”Tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan heiltä pois heidän syntinsä.”

Nyt ystävät, hengellisissä asioissa me emme pääse kasvamaan MESTAREIKSI JA EKSPERTEIKSI – ja varsinkin Pyhän Hengen työn kohdalla me olemme aivan avuttomia. Henki puhaltaa missä Hän tahtoo. Sinä kuulet Hänen huminansa, kun hän vaikuttaa. Kysymys on Jumalan armolahjoista, armopaloista. Ja meidän tulee nöyrtyä siihen silloin kun meitä on ”tallottu”, kun meidät on ehkä ”katkaistu”, kun olemme tehneet sisäisen ”konkurssitilan”, kun kunniamme on loukattu, kun näemme sisällämme kaiken sen synnin sakan, meidän tulee nöyrtyä siihen että:

”Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme.”

Se oikeus on ARMON ISTUIMEN edessä olemista.:

”Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi” (Jes.1:18).

Tässä alttarilla 1945 sain kokea sellaisen syntienanteeksiantamuksen kokemuksen, joka on kantanut tähän päivään asti ja johtanut uudelleen ja uudelleen anteeksiantamuksen lähteelle. Rakas ystävä, sinä saat alkaa alusta. Sinä saat jättää elämäsi oikein Jeesuksen Kristuksen täysihoitoon. Ja sitähän varten me täällä olemme. **Voi, kun kaikki torjunta jäisi pois!** Niin ettemme torjuisi Häntä, jos hän meitä puhuttelee. Voi kun kaikki EKSPERTIT, me jotka olemme pikkuisen kauemmin olleet tällä tiellä, saisivat kokea ensirakkauden ihmeen, sen kuinka Jeesus Kristus on kärsivällinen ja uskollinen ja antaa synnit anteeksi: **SIELLÄ MISSÄ ON SYNTIEN ANTEEKSIAANTAMUS, SIELLÄ ON ELÄMÄ JA AUTUUS!** Ja siihen evankeliumi aina palaa. Ja sitä me tahdomme nytkin yhdessä pyytää.

Rakas Vapahtajamme, Jeesus Kristus. Sinä ole luvannut, että kuka ikinä Sinun tykösi tulee, sitä sinä et heitä pois. Kiitos siitä, että Sinä olet TÄYNNÄ armoa ja anteeksiantamusta. Kiitos siitä, että ARMOA ARMON PÄÄLLE! Mutta auta, että voisimme tutkia itseämme, että meitä ei tuomittaisi, auta että me voisimme tyhjentää sydämemme kaikesta synnistä ja katkeruudesta. Kiitos siitä, että Pyhä Henki paljastaa meidän sisäisen tilamme, ja sen ”minkä valo paljastaa, sen veri puhdistaa”. Kiitos siitä, että vaikka Sinä olet ”särkenyt” meitä, niin sinä pelastat ne joilla on ”murtunut” mieli. Ja kiitos siitä, että ”särkynyttä sydäntä” sinä et tosiaankaan hylkää. Oi rakas Vapahtaja, me pyydämme oikein sitä, auta meidän kodallamme niin, että me voisimme alkaa ”aakkosista”, ja uudelleen lähteä täältä puhdistettuina ja sinun Pyhän Henkesi lohduttamina arjen keskelle. Niin, kiitos siitä, että me saamme alkaa AINA UUDESTAAN. Ja sinä olet luvannut täyttää meissä keskeneräisissä hyvän työsi tulemuksesi mennessä. AAMEN.